

Drie vuistregels

14 maart 2004

Het is nu vier dagen na de terreuraanslagen in Madrid. Gisteren hebben miljoenen mensen gedemonstreerd. Vandaag vonden de eerste begrafenisplaatsen plaats. Het vermoeden dat de Spaanse regering om politieke redenen informatie achterhoudt, heeft in de afgelopen dagen de geesten in Spanje en daarbuiten beroerd. De waarheid is wellicht dat vandaag niemand in staat is om al overtuigend te bewijzen dat de aanslagplegers moeten gezocht worden onder Baskische separatisten of onder islamistische extremisten. De publieke resultaten van het politieonderzoek staven evengoed naar de Baskische piste als het spoor van een islamistische splintergroep. Voor beide hypothesen valt iets te zeggen – maar voor beide hypothesen bestaan er ook ongerijmdheden.

Zolang niet meer duidelijkheid kan worden geschapen, kunnen we ons beter houden aan drie vuistregels betreffende het terrorisme. Wij zouden er trouwens goed aan doen om die bij elke aanslag hardop te reciteren.

[Bren: tot hier]

Vuistregel één

Terroristische groepen waren door de geschiedenis heen altijd marginale splintergroepen. Dat is vandaag niet anders. Of de aanslagplegers nu Basken of islamisten zijn: het zijn en blijven marginale figuren in hun eigen gemeenschap.

Vuistregel twee

Terroristen hebben in het verleden nooit tot de verwachte resultaten geboekt. Integendeel. De geschiedenis leert dat het terrorisme doorgaans weinig politieke impact heeft en als het dat wel heeft, dan is het effect meestal het omgekeerde van wat beoogd werd.

Vuistregel drie

We hebben bij terreuraanslagen altijd de neiging om te overreageren. Dat is begrijpelijk en menselijk, maar het is goed dat wij het beseffen. Zo doen en zeggen we geen dingen waar we later spijt over hebben of die dan een eigen leven zijn gaan leiden. Op terreur moet niet alleen met het hart worden gereageerd – ook met het hoofd.

www.rikcoolsaet.be